

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת נְשִׂיא – אֲדָרָא רַבָּא

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים

כֶּרֶךְ י"ט - חֻלְקֵי ט'

קוֹנְטֵרְס 549

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

ספר

אלה מקראי קודש

הקורא לכל אחד ואחד להתחזק מאד בלמוד "הזהר הקדוש"

א) בהקדשת מספר דקות בכל יום ללמוד הזהר הקדוש, אתה
זוכה להיות בן עולם הבא!

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא
בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה
בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה,
ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך
היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

סמא דחייא, חיוב גדול על כל ישראל ללמוד זהר הקדוש בכל יום אפלו
גירסא בעלמא, כי בזה בונה עולמות ומטהר ומקדש נשמתו, ואין קץ לגדל
שכרו כי בזה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמובא בזהר
הקדוש פרשת נשא (דף קכ"ד): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן
גלותא'.

בתקונים סוף תקון ו': מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ וגומר.

בתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמידי
חכמים ללמוד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ
גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראלם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אלה מקראי קודש

הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

בתקון מ"ב שם בכסא מלך, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

ומה שאומרים וכי אכשר דרא, אדרבה, שבדורות הראשונים שהיו להם נשמות קדושים ממקומות גבוהים, יכלו לטהר נשמתם בפשטי התורה, ועכשו בעקבתא דמשיחא נשמות נמוכים וגם התגברות החיצונים רחמנא ליצלן, אי אפשר לטהר נשמתם, רק בסמים יקרים, הינו בזהר הקדוש, כי לשון הזהר מסגל לזה אפילו בכטפוט לחוד ואפילו בלגלוג, ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הרע וממקרים רעים בעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרוחני, כנודע מזהר הקדוש פרשת פנחס דף ר"ט, בוצינא קדישא דנהיר חקמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, עד ביאת הגואל אור תורה של רבי שמעון בן יוחאי מאיר באור רב להחיות נפשות ישראל.

על כן יתחזק כל אדם מאד ללמד זהר הקדוש לכל הפחות ה' דפים בכל יום כדי שיגרום חדווא ופירקנא בהון לעילא ותתא, אמן כן יהי רצון.

(צנאת הר"ד מאיר בן רבי אהרן שנירץ זכותו יגן עלינו מפידהייץ)

בְּנֵהִירוֹ דִּלְיָה, אֶל רְחוּם וְגו'. וְהָאֵי תְּקוּנָא תְּנִינָא אֲתַתְּקֵן, כִּד נֵהִיר בְּנֵהִירוֹ
דְּעֵתִיק יוֹמִין, אֶקְרִי רַב חֶסֶד. וְכִד מְסַתְּפְלִי דָא בְּדָא, אֲתַקְרִי בְּתַקּוּנָא
אֲחָרָא וְאַמְת. דְּהָא נֵהִירוֹ אֲנִפִּיה. (ס"א דא נֵהִירוֹ דְּאֲנִפִּי).

וְהָאֵנָּא, נוֹשָׂא עוֹן אֲתַקְרִי דָא תְּקוּנָא תְּנִינָא, כְּגוּוּנָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא.
אֲבַל מְשוּם הֵהוּא אוֹרְחָא דְּנִפְיָא, בְּתַקּוּנָא תְּלִיתָאָה תְּחוּת תְּרִין
נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא, וְשַׁעְרִין תְּקִיפִין זְעִירִין מְלִיזִין לְהֵהוּא אוֹרְחָא, לָא אֲתַקְרוּן
הֵכָא נוֹשָׂא עוֹן וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע, וְאֲתַקְיִימוּ בְּאֲתֵר אֲחָרָא.

וְתַנְיָא, תְּלַת מְאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמֵשׁ חֶסְדִּים, כְּלִילָן בְּחֶסֶד דְּעֵתִיק יוֹמִין,
וְכֻלְהוּ אֶקְרוּן חֶסְדֵי קְדָמָא, דְּכְתִיב, (תהלים פט) אֵיךְ חֶסְדֶּיךָ
הֵרָאשׁוּנִים, וְכֻלְהוּ כְּלִילָן בְּחֶסֶד דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכֻלָּא, וְחֶסֶד
דְּזַעִיר אֶפִּין אֶקְרִי חֶסֶד עוֹלָם.

וּבְסִפְרָא דְּצְנִיעוּתָא, קְרִי בִּיה לְחֶסֶד קְדָמָאָה דְּעֵתִיק יוֹמִין רַב חֶסֶד. וּבְזַעִיר
אֶפִּין, חֶסֶד סְתָם. וּבִגְיִן כְּף כְּתִיב הֵכָא, (שמות לד) וְרַב חֶסֶד. וְכְתִיב,
נוֹצֵר חֶסֶד לְאֻלְפִים סְתָם. וְאוּקִימָנָא, הָאֵי רַב חֶסֶד, מְטָה כְּלָפִי
חֶסֶד, לְנֵהִרָא לִיָּה, וּלְאֻדְלָקָא בּוֹצִינִי.

דְּתַנְיָא הָאֵי אוֹרְחָא דְּנִחִית תְּחוּת תְּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא, וְשַׁעְרִין זְעִירִין
מְלִיזִין לְהֵהוּא אֲרַחָא, לָא אֶקְרִי הֵהוּא אֲרַחָא עוּבֵר עַל פְּשַׁע, דְּלִית
אֲתֵר לְאֲעִבְרָא לִיָּה בְּתַרִי גּוּוּנִי. חַד מְשוּם שַׁעְרֵי דְּאֲשַׁתְּכַח בְּהֵהוּא אֲרַחָא,
הוּא אֲתֵר קְשִׁיא לְאֲעִבְרָא. וְחַד, מְשוּם דְּנִחִית אֲעִבְרָא דְּהֵהוּא אוֹרְחָא עַד
רִישָׁא דְּפוּמָא, וְלֹא יִתִּיר.

וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ה) שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים, סוּמְקִין כְּוֹרְדָא, נוֹטְפוֹת מוֹד
עוּבֵר, סוּמְקָא תְּקִיף, וְהָאֵי אוֹרְחָא דְּהֵכָא, בְּתַרִי גּוּוּנִי לָא (ס"א בְּתַרִי גּוּוּנִי
אֲנִיִּים וְלֹא) אֲתַבְּסָם. מִכָּאן מָאן דְּבַעֵי לְאֲגַזְמָא, תְּרִי זְמַנֵי כְּטַשׁ בִּידֵיהּ בְּהָאֵי
אוֹרְחָא.

תְּקוּנָא רְבִיעָאָה נְפִיק שַׁעְרָא, וְאֲתַתְּקֵן, וְסֻלְיָא וְחִפִּי בְּעֵלְעוּי, בְּתַקְרוּבָתָא
דְּבוּסְמָא. הָאֵי תְּקוּנָא יָאָה וְשַׁפִּירָא, לְאֲתַחְזִיא הוּד וְהֶדֶר הוּא (ס"א
הוּד עֲלֵאחַ). וְתַנְיָא, הוּד עֲלָאָה, נְפִיק וְאֲתַעֲטֵר וְנִגִיד לְאֲתַאֲחָדָא (ס"א לֵאחַ דְּעֵלְעוּי)
בְּעֵלְעוּי, וְאֲתַקְרִי הוּד זֶקֶן. וּמֵהָאֵי הוּד וְהֶדֶר, תְּלִיזִין אֵלִין לְבוּשֵׁי, דְּאֲתַלְבֹּשׁ
בְּהוּ, וְאִינוּן פּוּרְפִירָא יְקִירָא דְּמִלְפָא. דְּכְתִיב, (תהלים קוד) הוּד וְהֶדֶר לְבִשְׁתִּי,
תְּקוּנִין דְּאֲתַלְבֹּשׁ בְּהוּ, וְאֲתַתְּקֵן בְּהָאֵי דִּיוּקְנָא דְּאָדָם, יִתִּיר מִכָּל דִּיוּקְנִין.

וְהָאֵנָּא (דף קמ"א ע"א) הָאֵי הוּד, כִּד אֲתַנְהֵר בְּנֵהִירוֹ דְּדִיקְנָא עֲלָאָה, (נ"א דָא)
וְאֲתַפְּשֵׁט בְּשַׁאר תְּקוּנִין נֵהִירִין. הָאֵי הוּא נוֹשָׂא עוֹן מֵהָאֵי גִיסָא,
וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע מֵהָאֵי גִיסָא. וּבִגְיִן כְּף, (שיר השירים ה) לְחִיּוֹ כְּתִיב. וּבְצְנִיעוּתָא

דְּסַפְרָא אַקְרִי, הוּד וְהָדָר וְתַפְאָרֶת. דְּהָא תַפְאָרֶת הוּא עוֹבֵר עַל פְּשַׁע, שְׁנֹאֲמַר (משלי יט) וְתַפְאָרְתוֹ עֹבֵר עַל פְּשַׁע. אָבֵל הָאִי תַפְאָרֶת לֹא אוֹקִימָנָא, אֲלֵא בְתַקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר וְתַפְאָרֶת בַּחוּרִים כְּחָם. וְתַמָּן אַקְרִי תַפְאָרֶת. וְכֵד אֲתַתְּקַל (ס"א אסתכל), בְּמַתְקֵלָא חַד סְלָקִין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יְאוּת אֲנִת רַבִּי אַבָּא, לְאַתְּבָרְכָא מַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, דְּכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנֵּיהּ.

תַּקּוּנָא חֲמִישָׁאָה. פְּסִיק שְׁעָרָא, וְאַתְחִזּוּן תְּרִין תַּפּוּחִין מִכָּאן וּמִכָּאן, סוּמְקָן כְּהַאי וְרָדָא סוּמְקָא. וּמַתְלַהֲטֵן בְּמֵאתָן וּשְׁבַעֲיָן עֲלָמִין, הַנִּי תְרֵי תַפּוּחִין, כִּד נְהֵרִין (מִתְרִין סְטְרִין) מִנְהִירוֹ דְּתְרִין תַּפּוּחִין קְדִישִׁין עֲלָאִין דְּעִתִּיקָא, אֲתַמְשֵׁן סוּמְקָא, וְאַתִּי חִיּוּרָא. בְּהַאי כְּתִיב, (במדבר ו) יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַי וַיִּחַנֶּד. דְּכֵד נְהֵרִין מִתְבְּרֵן עֲלָמָא. וּבִשְׁעֵתָא דְּאַתְעַבְדוּ סוּמְקָא, כְּתִיב יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלַי, כְּלוּמַר יִסְתַּלַּק. וְלֹא יִשְׁתַּפַּח רוּגְזָא בְּעֲלָמָא. תְּאַנָּא, כְּלַהוּן נְהֵרִין דְּאַתְנַהֲרֵן מַעַתִּיקָא קְדִישָׁא, אֲתַקְרוּן חֲסִדֵי קְדָמָאִי. וּבְגִין אֵינוֹן, נְהֵרִין כָּל אֵינוֹן חֲסִדֵי עוֹלָם.

תַּקּוּנָא שְׁתִּיתָאָה. נְפִיק שְׁעָרָא, כְּחַד חוּטָא דְּשַׁעְרֵי בְּסַחְרֵינִיָּה דְּדִיקָנָא. (ס"א וְתַלְזֵן עַד רִשְׁא דְּמַעֲוִי וְלֹא נַחֲתִי עַד סְבוּרָא, תְּנַא תַּקּוּנָא דָּא הוּא דְּאַקְרִי) פְּאַת הַזְּקָן וְאִיהוּ חַד מִחֲמַשׁ פְּאִין, דְּתַלְזִין בְּחֶסֶד (וּבְרַחֲמִין), וְלֹא אֲבַעֲי לְחַבְלָא הָאִי חֶסֶד, כְּמָה דְּאַתְמַר. וּבְגִין כֵּן, (ויקרא יט) לֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאַת זְקֵנְךָ כְּתִיב.

תַּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה. דְּלֹא תַלְזִין שְׁעָרָא עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרוֹי, וַיִּתְבַּין שְׁעָרִין בְּתַקּוּנָא סְחוּר סְחוּר לֵיהּ. קוּם רַבִּי יְהוּדָה. קָם רַבִּי יְהוּדָה, פְּתַח וְאָמַר, (דניאל ד) בְּגִזְרֵת עִירִין פְּתַגְמָא. כְּמָה אֶלְף רַבְבִּין מִתְנַשֵּׁן (ס"א מִתְנַשֵּׁן) וּמַתְקִימָן בְּהַאי פּוּמָא, וְתַלְזִין מִנֵּיהּ, וְכַלְהוּן אַקְרוּן פְּהַ. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים לג) וּבְרוּחַ פִּינוּ כָּל צְבָאָם. וּמַהֲהוּא רוּחָא דְּנַפְיָךְ מִפּוּמָא, מִתְלַבְּשֵׁן.

כָּרְ אֵינוֹן דְּלִבְר, תַלְזִין מְהַאי פּוּמָא. וּמַהֲהוּא פּוּמָא (ס"א רוּחָא) כִּד אֲתַפְּשֵׁט הָאִי רוּחָא, מִתְלַבְּשֵׁן בֵּיהּ כְּמָה נְבִיאִי מְהִימָנָא, וְכַלְהוּ פְּהַ יְיָ אֲתַקְרוּן. וּבְאַתְר דְּרוּחָא נְפִיק, לֹא אֲתַעַרְבָא מְלָה אֲתַרָּא וְכַלְהוּ (פִּיּוּת) מְחַכָּאן לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהַהוּא רוּחָא דְּנַפְיָךְ. וְהַאי תַקּוּנָא שְׁלִיטָא עַל כְּלַהוּ שִׁיתָא. מִשׁוּם דְּהָכָא מִתְקִימָן כְּלַהוּ וּמַתְאַחְדֵן. וּבְגִינֵי כֵן שְׁעָרוּהִי שְׁקִילִין סוּחְרֵינִיָּה דְּפּוּמָא. וְאַתְפְּנִי מִכָּל סְטְרוֹי, וְהַאי תַקּוּנָא שְׁלִיטָא עַל כְּלַהוּ מִשׁוּם דְּהָכָא מִתְקִימָן כְּלַהוּ וּמַתְאַחְדֵן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִיךְ אֲנִת לְעִתִּיקָא קְדִישָׁא.

תַּקּוּנָא תְּמִינָאָה דְּנַחְתִּין שְׁעָרֵי בְּתַחוּת דִּיקָנָא, מְחַפְּזִין קְדָלָא דְּלֹא אֲתַחְזִי.

דְתַנְיָא, אִין לְמַעְלָה לֹא עֲרַף וְלֹא עָפוּי, וּבְזַמְנָא דְאַגָּח (כ"א דְנִצְחָ) קְרַבִּי
אֲתַחְזִי. מְשׁוּם לֹא־חֲזָאָה גְבוּרְתָא. דְּהָא תְּנִינָן, אֶלְף עֲלָמִין אֲתַאֲחֲדָן מְנִיָּה,
קְדָא הוּא דְכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) אֶלְף הַמָּגֵן תְּלוּי עָלְיוּ כָל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים.
וְאֶלְף הַמָּגֵן רְזָא הוּא. בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים דְּאֲתוּ מְסֻטְר
גְּבוּרָה חַד, מְאִינוּן גְּבוּרָאן.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. דְּאֲתַמְשְׁכֵן (כ"א דְמַתְּחַבְּרוּ) שְׁעָרֵי בְּשִׁקוּלָא מְלִיא, עִם אִינוּן
שְׁעָרֵי דְתַלְיִין, כְּלָהוּ בְּשִׁקוּלָא שְׁפִיר, כְּחַד גִּיבְר תְּקִיף, מְאָרִי נְצַחֵן
קְרַבִּיָּא. מְשׁוּם דְּכָלְהוּ שְׁעָרֵי אֲתַמְשְׁכֵן בְּתַר אִינוּן דְּתַלְיִין. וּכְלָלָא דְכָלְהוּ
בְּאִינוּן דְּתַלְיִין. וְכָלָא אֲתַמְשְׁף, (חֶסֶר כַּאן) וְעַל דָּא כְּתִיב, (מְשַׁלִּי כ) תְּפַאֲרַת
בְּחֻרִים כְּתִים. (וְנִרְאָה עַל הַיָּם כְּבַחֲרוּר מִיב קְדָא הוּא דְכְתִיב) כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בְּחֻרֵי כְּפָאֲרִים,
כְּגִיבְר עֲבִיד גְּבוּרָאן, וְדָא הוּא תְּפַאֲרַת, חִילָא וּגְבוּרְתָא וְרַחֲמֵי.

תְּנָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל הַגִּי תְּקוּנִין, וְכָל הַגִּי מְלִין, בְּעִינָא לְגַלְאָה
לְמְאָרִיהוֹן דְּאֲתַקְלוּ בְּמַתְקָלָא, וְלֹא לְאִינוּן דְּלֹא עָאלוּ (ג"א דְעָאלוּ וְלֹא
נִפְקוּ) אֶלָּא לְאֵלִין דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ, דְּכָל מְאָן דְּעִיל וְלֹא נִפְקִי, טַב לִיָּה דְּלֹא
אֲבִרֵי.

כְּלָלָא דְכָל מְלִין, עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין, וְזַעִיר אֲפִין, כְּלָא חַד. כְּלָא הוּא. כְּלָא
הוּי. כְּלָא יְהָא. לֹא יִשְׁתַּנִּי. וְלֹא מְשַׁתַּנִּי. וְלֹא שְׁנָא. אֲתַתְּקֵן בְּתַקוּנִין
אֵלִין. אֲשַׁתְּלִים דְּיוֹקְנָא דְכְּלִיל כָּל דְּיוֹקְנִין. דְּיוֹקְנָא דְכְּלִיל כָּל שְׁמַהֵן.
דְּיוֹקְנָא (דף קמ"א ע"ב) דְּאֲתַחְזִי בְּגוּנֵי כְּהַאי דְּיוֹקְנָא (ג"א בְּגוּנֵי כָּל דְּיוֹקְנִין) לָאוּ הַאי
דְּיוֹקְנָא הוּי, אֶלָּא כְּעִין הַאי דְּיוֹקְנָא.

כַּד אֲתַחְבְּרֵן עֲטָרִין וְכַתְרִין, כְּדִין הוּא אֲשַׁלְמוּתָא דְכָלָא. בְּגִין, דְּדְּיוֹקְנָא
דְּאָדָם, הוּי דְּיוֹקְנָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין דְּאֲתַפְלְלוּ בֵּיהּ. וּבְגִין דְּהַאי דְּיוֹקְנָא
כְּלִיל עֵלְאִין וְתַתְּאִין, אֲתַקִּין עֲתִיקָא קְדִישָׁא תְּקוּנֵי, וְתַקוּנָא דְזַעִיר אֲפִין,
כְּהַאי דְּיוֹקְנָא וְתַקוּנָא.

וְאִי תִימָא מַה בֵּין הַאי לְהַאי. כְּלָא הוּא בְּמַתְקָלָא חַדָּא, אֲבָל מְפָאן (ג"א
מְנו) אֲתַפְרָשֵׁן אֲרַחוּי. (ג"א אֲתַפְשְׁטֵן רַחֲמֵי) וּמְפָאן (ג"א וּמְנו) אֲשַׁתְּכַח דִּינָא.
וּמְסֻטְרָא דִּילָן הוּוּ שְׁנִינָן דָּא מִן דָּא. וְרִזִּין אֵלִין לֹא אֲתַמְסְרוּ, בַּר לְמַחְצָדִי
חַקְלָא קְדִישָׁא. וּכְתִיב (תְּהִלִּים כח) סוּד יִי לִירְאִיו.

כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ב) וַיִּצֵּר יְיָ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, בְּתַרִּי יוֹדִיָּין. אֲשַׁלִּים
תְּקוּנָא גוּ תְּקוּנָא, טְבַרְקָא דְּגוּשְׁפִּנְקָא. וְדָא הוּא וַיִּצֵּר.
תְּרִין יוֹדִין לְמַה. רְזָא דְעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְרְזָא דְזַעִיר אֲפִין. וַיִּצֵּר, מְאִי
צָר. צָר צוּרָה בְּגוּ צוּרָה. (וְדָא הוּא וַיִּצֵּר) וּמַהוּ צוּרָה בְּגוּ צוּרָה. תְּרִין
שְׁמַהֵן, דְּאֲתַקְרִי שֵׁם מְלֵא, יְיָ אֱלֹהִים. וְדָא הוּא רְזָא דְתְּרִין יוֹדִיָּין

דְּוִיָּצֵר, דְּצֵר צוֹרָה גוֹ צוֹרָה. תְּקוּנָא דְשָׁמַא שְׁלִים, יְיָ אֱלֹהִים.
וּבְמָה אֲתַלְלִינּוּ. בְּדִיוּקְנָא עֲלֵאָה דָא, דְאֶקְרִי אָדָם. דְּכֻלִּיל דְּכֹר וְנוֹקְבָא.
וְעַל דָּא כְּתִיב אֵת הָאָדָם דְּכֻלִּיל דְּכֹר וְנוֹקְבָא. אֵת: לְאַפְקָא וּלְמַסְגִּי
זִנְא דְנַפְיָא מְנִיָּה. (מְדַבֵּר וְנוֹקְבָא).

עֶפֶר מִן הָאָדָמָה: דִּיוּקְנָא בְּגוֹ דִּיוּקְנָא. וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשָׁמַת חַיִּים: טְבַרְקָא
דְּגוֹשְׁפִּנְקָא גוֹ בְּגוֹ. וְכָל דָּא לְמָה. בְּגִין לְאַשְׁתַּלְפָּא וּלְעֵיילָא בִּיה
סְתִים דְּסְתִימָא עֲלֵאָה, עַד סוּפָא דְכָל סְתִימִין. (הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּפַּח בְּאַפִּיו
נְשָׁמַת חַיִּים) נְשָׁמַתָּא, דְּכָל חַיִּי דְעֵילָא וְתַתָּא תְלִין מְהֵיָא נְשָׁמַתָּא, וּמְתַקְיָמִי
בָּהּ.

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, לְאַתְרָקָא, וּלְעֵיילָא בְּתַקוּנִין פְּגוּוּנָא דָא, וּלְאַשְׁלָפָא
לְהֵיָא (נ"א מְהֵיָא) נְשָׁמַתָּא. מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא עַד סוּפָא דְכָל דְרֵגִין. בְּגִין
דִּיהֵיָא הֵיָא נְשָׁמַתָּא מְשַׁתְּפַחָא בְּכֻלָּא, וּמְתַפְּשָׁטָא בְּכֻלָּא. וּלְמָהוּי כֻלָּא
בְּיַחְוָדָא חַד. וּמֵאֵן דְּפָסִיק הָאִי יַחְוָדָא מִן עֲלֵמָא, פְּמֵאֵן דְּפָסִיק נְשָׁמַתָּא
דָּא, וּמְחֻזִּי דְאִית נְשָׁמַתָּא אַחְרָא, בַּר מְהֵיָא. וּבְגִין פֶּה, יִשְׁתַּצִּי הוּא וְדוּכְרַנְיָה
מִן עֲלֵמָא לְדַרְי דְרִין.

בְּהָאִי דִּיוּקְנָא דְאָדָם, שְׂאֲרֵי וְתַקִּין כְּלָלָא דְכֹר וְנוֹקְבָא. כִּד אֲתַתְּקֵן הָאִי
דִּיוּקְנָא בְּתַקוּנֵי, שְׂאֲרֵי מְחֻדוּי, מִבֵּין תְּרִין דְרֹעִין. בְּאַתֵּר דְּתַלְיִין
שְׁעָרֵי דְדִיוּקְנָא, דְאַתְקֵרוּן (נ"א דְאַתְקֵר) תְּפֹאֲרֵת. וְאַתְפְּשָׁטָא הָאִי תְּפֹאֲרֵת, וְתַקִּין
תְּרִין חֲדִין, וְאַשְׁתַּלְּףָא לְאַחֻרוּי, וְעַבְד גּוֹלְגֻלְתָּא דְנוֹקְבָא. כֻּלָּא סְתִימָא מְכַל
סְטֻרוּי. בְּשַׁעְרָא בְּפָרְצוּפָא דְרִישָׁא. וּבְכֻלְלָא חֲדָא אֲתַעְבְּדוּ בְּהָאִי תְּפֹאֲרֵת,
וְאַקְרִי אָדָם דְּכֹר וְנוֹקְבָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה מו) כְּתַפְּאֲרֵת אָדָם לְשֶׁבֶת
בֵּית.

כִּד אֲתַבְרִי פְּרָצוּפָא דְרִישָׁא דְנוֹקְבָא, תְלִיָא חַד קוּצָא דְשַׁעְרֵי מְאַחֻרוּי
דְזַעִיר אֲפִין, וְתִלִּי עַד רִישָׁא דְנוֹקְבָא. וְאַתְעֵרוּ שְׁעָרֵי בְרִישָׁהָ, כְּלָהוּ
סוּמְקֵי דְכֻלְלֵן בְּגוֹ גּוּוּי, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) וְדַלַת רִאשׁוֹן כְּאַרְגָּמָן.
מָהוּ אַרְגָּמָן. גּוּוּי דְכֻלְלֵן בְּגוֹ גּוּוּי.

הָאֲנָא, אֲתַפְּשָׁטָא הָאִי תְּפֹאֲרֵת מְטַבּוּרָא דְלֵבָא, וְנָקִיב וְאַתְעַבֵּר בְּגִיסָא אַחְרָא,
וְתַקִּין פְּרָצוּפָא דְנוֹקְבָא עַד טַבּוּרָא. וּמְטַבּוּרָא שְׂאֲרֵי, וּבְטַבּוּרָא
שְׁלִים.

תּוֹ אֲתַפְּשָׁטָא הָאִי תְּפֹאֲרֵת, וְאַתְקֵן מְעוּי דְדְכוּרָא, וְעֵייל (וְאַתְקֵן) בְּהָאִי אֲתֵר
כָּל רַחֲמִין, וְכָל סְטֵרָא דְרַחֲמִי. וְתֵאֲנָא, בְּהֵנִי מֵיעִין אֲתַאֲחֵדֵן, שִׁית
מְאָה אֶלֶף רַבּוּא מְאִרֵי דְרַחֲמִי. וְאַתְקֵרוּן כְּעֵלִי מֵיעִין. דְכְּתִיב, (יִרְמִיָּה לֹא) עַל
כֵּן הָמוּ מְעִי לֹא רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נְאֻם יְיָ.

תֵּאֲנָא, הַאי תְּפִאֲרַת, כְּלִיל בְּרַחְמֵי, וְכִלְיַל בְּדִינָא, וְאַתְּפִשְׁט רַחְמֵי בְּדְכוּרָא,
וְאַתְעֵבֵר וְנָקִיב (ס"א וְנָהוּד) לְסֵטֵר אַחְרָא, וְתַקִּין מִיעוּזֵי דְנוּקְבָא,
וְאַתְתַּקְנֵנוּ מְעָהָא בְּסֵטְרָא דְדִינָא.

תֵּאֲנָא, אַתְתַּקֵּן דְכוּרָא בְּסֵטְרֵיהּ, בְּמֵאתָן וּתְמַנְיָא וְאַרְבַּעִין תְּקוּנִין דְכְּלִילָן
בֵּיהּ, וּמְנַהוּן לְגוּ, וּמְנַהוּן לְבַר. מְנַהוּן רַחְמֵי. וּמְנַהוּן דִּינָא. כְּלֵהוּ
(דף קמ"ב ע"א) דְדִינָא, אַתְאַחַדוּ בְּדִינָא דְאַחֲזוּרֵי, דְנוּקְבָא אַתְפִּשְׁטַת תְּמָן.
וְאַתְאַחַדוּ וְאַתְפִּשְׁטוּ בְּסֵטְרֵהָא.

וְתֵאֲנָא, חֲמִשָּׁה עָרִייתָא (נ"א תְּקוּנִין) אַתְגְּלִיין בְּהּ, בְּסֵטְרָא דְדִינִין חֲמִשָּׁה.
וְדִינִין חֲמִשָּׁה (נ"א בְּסֵטְרָא דִּינָא וְדִינָהָא) אַתְפִּשְׁטֵן, בְּמֵאתָן וְאַרְבַּעִין
וּתְמַנְיָא אַרְחִין. וְהָכִי תֵאֲנָא, קוּל בְּאַשָּׁה עָרוּהּ. שַׁעַר בְּאַשָּׁה עָרוּהּ. שׁוּק
בְּאַשָּׁה עָרוּהּ. יַד בְּאַשָּׁה עָרוּהּ. רִגְלָא בְּאַשָּׁה עָרוּהּ. דֶּאֱפָא עַל גַּב דְתַרִּין אֵלִין
לֹא שְׁנִינְיָה חֲבָרְנָא, וְתַרִּין אֵלִין יִתִּיר מְעָרוּהּ אֵינוּן.

וְתֵאֲנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסִפְרָא, אַתְפִּשְׁט דְכוּרָא וְאַתְתַּקֵּן בְּתְקוּנֵי. אַתְתַּקֵּן
תְּקוּנָא דְכְּסוּתָא דְכִנְיָא. וְהָאִי הוּיָא אִמָּה דְכִנְיָא. אַרְכִּיבָה דְהָהוּא
אִמָּה, מֵאתָן וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא עֲלָמִין. וְכֵלְהוּ תְלִין בְּפּוּמָא דְאִמָּה, דְאַתְקָרִי
יּו"ד. וְכִיּוֹן דְאַתְגְּלִיָּא יּו"ד פּוּמִיָּה דְאִמָּה, אַתְגְּלִי חֲסֵד עֲלָאָה. וְהָאִי אִמָּה
חֲסֵד הוּא דְאַתְקָרִי, וְתִלִּי (נ"א וְהָאִי חֲסֵד הוּא תִלִּי) בְּהָאִי פּוּם אִמָּה. וְלֹא אַקָּרִי
חֲסֵד, עַד דְאַתְגְּלִיָּא יּו"ד דְפּוּם אִמָּה.

וְתֵאֲ חוּזִי, דְלֹא אַתְקָרִי אַבְרָהָם שְׁלִים בְּהָאִי חֲסֵד, עַד דְאַתְגְּלִיָּא יּו"ד
דְאִמָּה. וְכִיּוֹן דְאַתְגְּלִי אַקָּרִי שְׁלִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית י"ז) הִתְהַלַּךְ
לְפָנַי וְהָיָה תָמִים, תָּמִים מִמֶּשׁ. וְכְתִיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) וְאַהֲיָה תָמִים לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה
מִמְּעוֹנֵי. מָאִי קָא מִיִּירִי, רִישָׁא וְסִיפָא. אֵלָא כָּל דְגַלִּי הָאִי יּו"ד, וְאַסְתַּמְר
דְלֹא עֵיילָהּ לְיו"ד בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. לִיהוּי שְׁלִים לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְלַהוּי
צָרִיר בְּצִירוּרָא דְחַיִּי. מָאִי בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. דְכְּתִיב, (מִלְאכֵי ב') וּבְעַל בֵּת אֵל
נְכַר. וּבְגִין פֶּה פְתִיב, וְאַהֲיָה תָמִים לוֹ, דְכִיּוֹן דְהוּא תָמִים בְּגִלּוּיָא דְיו"ד,
וְאַשְׁתַּמְרָה מִמְּעוֹנֵי.

וְכִיּוֹן דְאַתְפִּשְׁט אִמָּה דָא, אַתְפִּשְׁט סֵטֵר גְּבוּרָה מֵאֵינוּן גְּבוּרָאן (בְּשִׁמְאֵלָא)
דְנוּקְבָא, וְאַשְׁתַּקַּע בְּנוּקְבָא בְּאַתְרָא חַד, וְאַרְשִׁים בְּעָרִייתָא, כְּסוּתָהּ
דְכָל גּוּפָא דְנוּקְבָא. וּבַהֲהוּא אַתְרָא אַקָּרִי עָרוּהּ דְכֵלָא. אַתְרָא לְאַצְנַעָא לְהָהוּא
אִמָּה, דְאַקָּרִי חֲסֵד. בְּגִין לְאַתְבְּסָמָא גְּבוּרָה דָא דְכֵלִיל חֲמִשׁ גְּבוּרָאן, בְּהָאִי
חֲסֵד דְכֵלִיל בְּחִמְשׁ חֲסֵדִין. חֲסֵד יְמִינָא, גְּבוּרָא שְׁמָאֵלָא. אַתְבְּסָם דָא כְּדָא,
וְאַקָּרִי אָדָם, כְּלִיל מְתַרִּין סֵטְרִין. וּבְגִין פֶּה, בְּכֵלְהוּ כְתַרִּין אִית יְמִינָא
וְשְׁמָאֵלָא, דִּינָא וְרַחְמֵי.

תֵּאֲנָא, עַד לֹא זְמִין תְּקוּנָוִי דְּמִלְכָא, עֲתִיקָא דְעֲתִיקוּן, בְּנָה עֲלֵמִין, וְאַתְקִין תְּקוּנִין לְאַתְקִימָא. הֵהוּא נֹקְבָא לֹא אֲתַבְּסָמָא, וְלֹא אֲתַקְיִמוּ, עַד דְנִחִית חֶסֶד עֲלָאָה וְאַתְקִימוּ, וְאַתְבְּסָמוּ תְּקוּנֵי נֹקְבָא, בְּהַאי אַמָּה דְאַקְרִי חֶסֶד. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית לו') וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוּם, אַתְרֵי דְכָל דֵּינִין מְשַׁתְּכַחִין תַּמָּן (וְאִינוּן תְּקוּנֵי אֲתַתָּא, אֲשֶׁר הֵיוּ לֹא כְּתִיב אֵלֶּא אֲשֶׁר מְלָכוּ) וְלֹא אֲתַבְּסָמוּ, עַד דְאַתְקִין כְּלָא, וְנִפְיָא הַאי חֶסֶד, וְאַתִּישְׁב בְּפוּמָא דְאַמָּה. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, וַיָּמַת וַיָּמָת, דְלֹא אֲתַקְיִמוּ, וְלֹא אֲתַבְּסָמוּ, דֵּינָא בְּדִינָא.

וְאִי תִימָא אִי הָכִי דְדִינָא כְּלָהוּ, וְהָא כְּתִיב וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתִּיו שְׂאוּל מֶרְחוּבוֹת הַנְּהָר, וְהָא לֹא אֲתַחְזִי דִינָא. דְתַנְיִן, רְחוּבוֹת הַנְּהָר אִיהוּ בִּינָה, דְמִינָה מִתְּפַתְּחִין חֻמְשֵׁין תְּרַעֲוִן דְנִהוּרִין וּבּוֹצִינִין, לְשֵׁית סְטְרֵי עֲלֵמָא. תֵּאֲנָא, כְּלָהוּ דִינָא, בְּרִ מַחְד דְאַתְקִימֵם בְּתֵרָאָה, וְהַאי שְׂאוּל מֶרְחוּבוֹת הַנְּהָר, דָּא הוּא חַד סְטְרָא, דְאַתְפְּשֵׁט וְנִפְיָא מֶרְחוּבוֹת הַנְּהָר.

וְכִלְהוּ לֹא אֲתַקְיִמוּ, לֹא תִימָא דְאַתְבְּטְלוּ, אֲלֵא דְלֹא אֲתַקְיִמוּ בְּהֵוּא מְלָכוּ, (וּכְסֵטֵר נֹקְבָא) עַד דְאַתְעַר וְאַתְפְּשֵׁט הַאי בְּתֵרָאָה מְכָלָהוּ, דְכְּתִיב וַיִּמְלוֹךְ תַּחְתִּיו הֲדַר. מָאִי הֲדַר. חֶסֶד עֲלָאָה. וְשֵׁם עִירוֹ פְּעוּ, מָאִי פְּעוּ. בְּהַאי פְּעֵי בַר נֶשׁ דְזָכִי לְרוּחָא דְקוּדְשָׁא וְשֵׁם אֲשֶׁתּוּ מְהִיטְבָּאֵל, בְּכָאן אֲתַבְּסָמוּ דָּא בְּדָא, וְאַתְקְרִי אֲשֶׁתּוּ, מַה דְלֹא כְּתִיב בְּכָלָהוּ.

מְהִיטְבָּאֵל, אֲתַבְּסָמוּתָא דְדָא בְּדָא. בַּת מְטֵרַד, תְּקוּנִין דְמַסְטֵר גְּבוּרָה. בַּת מִי זְהָב, אֲתַבְּסָמוּ וְאַתְפְּלִילוּ דָּא בְּדָא, מִי זְהָב: רַחֲמֵי וְדִינָא. כָּאן אֲתַדְבְּקוּ אֲתַתָּא בְּדְכוּרָא.

בְּסְטְרוֹי, אֲתַפְּרֵשׁן בְּדְרוּעִין, בְּשׁוּקִין. דְרוּעִין דְדְכוּרָא, חַד יְמִינָא, חַד שְׂמָאֵלָא דְרוּעָא קְדָמָאָה (ס"א קד"ש) (דף קמ"ב ע"ב) תְּלַת קְשָׁרִין אֲתַקְשְׁרוּ בֵּיהּ, וְאַתְפְּלִילוּ ב' דְרוּעִין. וְאַתְפְּלִילוּ סְלָקָא דְעַתְדָּא. אֲלֵא תְּלַת קְשָׁרִין בִּימִינָא, וְתְּלַת קְשָׁרִין בְּשְׂמָאֵלָא. תְּלַת קְשָׁרִין דִּימִינָא, אֲתַפְּלִילֵן בְּתְּלַת קְשָׁרִין דְשְׂמָאֵלָא. וּבְגִין פְּךָ, דְרוּעָא לֹא פְּתִיב אֲלֵא חַד. אֲבָל יְמִינָא, לֹא כְּתִיב בֵּיהּ זְרוּעַ, אֲלֵא (שְׁמוֹת טו) יְמִינָךְ יְיָ. (תְּהִלִּים קיח) יְמִין יְיָ אֲתַקְרִי, בְּתְּלַת קְשָׁרִין דְאַבְהֶתָּא דְאַחְסִינֵוּ לְחוּלְקִיהוּן.

וְאִי תִימָא הָא בַּתְּלַת חֲלָלִין מוּחָא דְגוּלְגֻלְתָּא מְשַׁתְּכַחִין. תֵּאֲנָא, כְּלָהוּ תְּלַת מִתְּפִשְׁטִין, וּמִתְקַשְׁרֵן בְּכָל גּוּפָא, וְכָל גּוּפָא אֲתַקְשֵׁר בְּהֵנִי תְּלַת, וּמִתְקַשְׁרֵן בְּדְרוּעָא יְמִינָא. וּבְגִין פְּךָ תְּאִיב דְדוּד וְאַמְר, (תְּהִלִּים קי) שֵׁב לִימִינִי. מְשׁוּם דְהוּא אֲתַחְפֵּר עִמָּהוּן דְאַבְהֶתָּא, וְיִתִּיב תַּמָּן לְכוּרְסִיא שְׁלִימָתָא. וּבְגִין פְּךָ פְּתִיב (תְּהִלִּים קיח) אֲכֹן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים וְגו', מְשׁוּם דְיִתִּיב לִימִינָא. הֵינֵוּ דְכְּתִיב, (דְּנִיאל יב) וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוּרְלָךְ לְקַץ הַיָּמִין, כְּלוּמְר, כְּמָאן

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהגים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְּפוֹי וּבְסִתְרָא אֲהֵלוּ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהּ אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהּ אֵלָיָהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתביב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתביב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתביב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתביב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתביב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתביב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עֲזָרִי מֵעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשָּׁבֶת

פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. זֹהַר עַל פְּרָשַׁת הַשָּׁבֹועַ.
- ב. אֹזֶר הַזֹּהַר מְחַלֵּק.
- ג. זֹהַר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשָּׁבֶת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשָּׁבֶת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מְאֻמְרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשָּׁבֶת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שָׁבֶת מְחַבֵּר וְרַמ"א מְחַלֵּק לְכָל שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפִירוֹת הַזֹּהַר, סְפִירוֹת מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשָּׁבֶת, וְכַף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲוֵדָה מְאֵה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה בְּכָל סַעֲוֵדָה שֶׁל שָׁבֶת.
- ז. סְפִיר מְדָהִים בְּהַמְשָׁכִים מְשֻׁנֵי בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאָקָא.
- ח. מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת וְטְהָרַת הַמְקוֹה, וְעוֹד.

סֵפֶר קְדוּשָׁה זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁם וּיְרֵאת שְׁמִים טְהוֹרָה, וְלִלְמוּד
מְקוֹדְשֵׁי וְצִדְקוֹת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים חֲכָמֵי הַזֹּהַר, הַסּוֹד וְהַנְּסֻתָּה,
וְלְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זִיָּע"א.

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכַב"א

תְּשַׁרֵּי תִשְׁעֵי"א לַפ"ק